

Divadelní smetánka

(pro vysvětlení otoč)

2024 X

Proč je ten počáteční text pořád stejný, když partneři portálu u něj zůstávají, takže čtou každý měsíc nezměněný úvod “smetánky”? Protože k těm dosavadním noví partneři přibývají a tohle je jednodušší, než abych každému říkala, čím to byl nápad a proč mi připadá roztomilý. Tak měním aspoň hlavičku, abyste viděli, kdy byla ta která “smetánka” napsána.

Portál O divadle by nemohl existovat bez svých Partnerů a Mecenášů - a já věřím, že všichni víte, jak jsem vám za to vděčna. Proto když přišel Petr Kuhn s nápadem, že bych jemu a lidem z jeho kanceláře psala doporučení, na co jít do divadla, potěšilo mě to. Horší bylo, jaký název tomu chtěl dát: Divadelní smetánka.

Je to mile dvojnýznamové, nicméně ten druhý význam mi neseděl, protože jestli někdo skutečně nejsem, tak egomaniak.

Odhlédnuto od toho je však ten název pro mě roztomilý, protože Smetánka byl můj táta, který mě v mých osmi letech posadil před sebe na motorku a odjeli jsme z Berouna "až do Prahy" do divadla. Bylo to představení Dobrodružství Toma Sawyera a Huckleberryho Finna v tehdejší Divadle Jiřího Wolkera, dnešním Divadle v Dlouhé. Dodnes si pamatuju, jak mě tam přepadla láska k divadlu, pro mě opravdu velmi silná emoce.

S touto vzpomínkou už výraz Divadelní smetánka dává smysl i mně.

:-)

Hezký den, Jana Smetánková

Každý měsíc vám většinou představuji čtyři inscenace.

Co je v textu podtrženo, tam se lze prokliknout, abyste neztráceli čas tím, že to budete hledat.

Odkazy na divadla vedou na podstránku s programem.

Tramvaj do stanice Touha

Eleanor

Věčná milenka
Alma Mahlerová

Drazí rodiče

Tramvaj do stanice Touha (Dekkadancers na Jatkách78)

Ještě donedávna měla Praha jednu úžasnou Tramvaj do stanice Touha. V Činoherním klubu v ní září Lucie Žáčková. Od loňského listopadu k ní pak přibyla neméně fascinující inscenace - ta, kterou nastudovali DEKKADANCERS.

Bar kdesi v New Orleans a v něm chlapík u piana. Hraje, do baru se trousí hosté (v tomto případě diváci přicházející na Játka78). Pak se zvedne týpek, který celou dobu leštil kuželníkovou kouli, popojde dopředu a kouli vrhne na stěnu, u níž seděl. Ozve se dutá rána nárazu na kov a diváci ustrnou. Ani nedutají a setrvají tak až do konce.

Chlapík u piana je Ondřej Vinklát, jeden z nejlepších českých tanečníků, jeho kolegové však nejsou o nic méně skvělí. Klára Jelínková získala za roli Blanche Cenu Thálie, Patrik Čermák byl na Tháliích v užší nominaci. Nominaci měli i Natalia Metodijeva a Albert Kaše. Všichni zjevně zaslouženě.

Tahle Tramvaj je bezeslovná. Jen tanec, rytmus, světla a emoce. Přesto je ta bezeslovnost zcela srozumitelná. Rozhodně není nutno vědět, o co v textu hry Tennessee Williamse jde.

Lze to pochopit zcela snadno. Jako když kuželníková koule narazí na plechovou stěnu...

Eleanor (Divadlo v Řeznické)

Divadlo v Řeznické je jedním ze tří nejmenších pražských divadel (spolu s Ungeltem a Divadlem Viola). Se svými 80 / 84 / 76 sedadly to ta divadla vůbec nemají ekonomicky snadné - ale naštěstí to u nich skutečně není vidět.

Eleanor měla v Řeznické premiéru na konci října a už teď je velmi pravděpodobné, že půjde o jeden z jejích nejúspěšnějších titulů.

Řekne-li se Eleanor, asi většina lidí si jako první vzpomene na Eleanor Roosevelt - a ano, je to hra o ní. O manželce amerického prezidenta, který byl jako jediný, navzdory tomu, co lze, zvolen čtyřikrát (byť jeho poslední volební období bylo jen několikaměsíční). O manželce prezidenta ve skutečně bouřlivých dobách ekonomických i politických, v USA i na celém světě.

O ženě, která rozhodně nebyla “jen” první dámou Ameriky. (Pro pochopení hry není třeba mít hlubší znalost souvislostí, a co člověk nepochytil sám, to si přečte v programu - za deset korun to je asi nejlevnější divadelní program vůbec).

V inscenaci je obdivuhodná souhra obou hereček. Máši Málkové, která hraje Eleanor a Radky Fidlerové v roli jejího alter aga a více dalších postav. Scéna je úplně jednoduchá, jen bílý látkový tubus, do něhož lze vstupovat anebo na něj promítat filmové záběry. Dál už je to na obou herečkách...

Věčná milenka Alma Mahlerová (Divadlo v Řeznické)

Eleanor není první inscenací, v níž se na jevišti v Řeznické potkaly Radka Fidlerová a Máša Málková. Téměř na týden přesně tři roky před premiérou Eleanor zde spolu měly premiéru inscenace Věčná milenka Alma Mahlerová. A znovu je to inscenace výborná.

Tentokrát obě herečky hrají skutečně starší a mladší podobu jedné ženy, Ondřej Volejník je pak na jevišti v sedmi rolích a více kostýmech, od klasického obleku seriózního nakladatele, až po jednoho z Alminých mužů v červené saténové noční košilce.

Alma Mahler, přezdívána “Siréna s modrýma očima” byla múzou, díky níž vzniklo mnoho velkých děl - hudebních, architektonických, výtvarných i divadelních - přičemž na každý z těchto oborů měla jednoho manžela.

Skladatele Gustava Mahlera, slavného architekta Waltera Gropia, či Franze Werfela *. A také Gustava Klimta nebo Oskara Kokoschku či Alexandra von Zemlinského.

Mnozí ji milovali, mnozí k ní byli kritičtí. Richard Strauss: “Protivná ženská s komplexy méněcennosti.” Erich Maria Remarque: “Divoká ženská, chlastající násilnice.” Spisovatelka Claire Goll: “Napudrovaná, nalíčená, navoněná a nalitá.” Není jednoznačné, ani jednoduché, být múzou.

* Nelze zapomenout na jeho Jacobowského a plukovníka v Divadle na Vinohradech 1946/1995, v obsazení: Jaroslav Marvan/Tomáš Töpfer, Bedřich Vrbský/Viktor Preiss, Marie Rosůlková/Kateřina Brožová.

Drazí rodiče (Divadlo Verze v Divadle v Celetné)

Divadlo Verze založily dva páry, Jana Janěková ml./Igor Chmela a Linda Rybová/David Prachař, s cílem hrát konverzačky jako “intelektuální bulvár”. Prostě žádná dramata, ale inscenace založené na humoru, s požadavkem elementární inteligence. (Jejich Jméno je skutečně nekonečná sranda.) Přesně takový je titul Drazí rodiče.

Rodiče napíší svým třem dospělým dětem, aby rychle přijely. Vyděšení potomci se sejdou na rodinném statku, plni obav z toho, co se dozvědí. Zpráva je však velmi radostná - rodiče nabídnou svým dětem, že jim každému dají 100 tisíc euro. Děti jsou nadšené, ale logicky se ptají, kde rodiče tolik peněz vzali. Když se dozvědí, že vyhráli v loterii, začnou se zajímat o to, jaká byla celková výhra. A když nakonec zjistí, že to bylo 150 milionů (taky euro), původní velkorysý dar začne být směšně malý.

A nastane souboj názorů “okradených” dětí a charitativně naladěných rodičů, kteří chtějí v podstatě celou výhru věnovat na vybudování dětského sirotčince v Kambodži.

Divadelní smetánka 2024 X